

Obsah

Vzdělanost a křesťanské učení (Jana Nechutová)	11
---	-----------

KŘEŠTANSKÁ VZDĚLANOST *De doctrina christiana*

Předmluva	41
KNIHA 1	
Úvod; základní pojmy [I,1–IV,4]	47
Věci jako předměty, z nichž se těšíme nebo jichž užíváme	50
Věčné skutečnosti – věci, z nichž se těšíme: Bůh, boží Trojice [V,5–VIII,8]	50
Časné skutečnosti – věci, jichž užíváme [IX,9–XXI,19]	54
Lidské vztahy (lidé – „věci“, které jiných věcí užívají nebo těší se z nich); láska k Bohu a k bližnímu podle Matouše 22,37–40 [XXII,20–XXIV,38]	60
Závěr [XXXV,39 –XXXVIII,44]	72

KNIHA 2

Úvod; znaky přirozené a smluvené [I,1–IV,5]	77
Nejasná místa Písma (znaky neznámé a dvojznačné; znaky vlastní a přenesené) [V,6–X,15]	80
Neznámé vlastní znaky	88
Znalost řečtiny a hebrejštiny [XI,16–XIII,18]	88
Doslovné překlady [XIII,19–XIII,20]	91
Volba překladatelských variant [XIV,21–XV,22]	94
Neznámé přenesené znaky	97
Znalost jazyků [XVI,23]	97
Znalost reálií, čísel, hudby [XVI,24–XIX,29]	98
Světské morální zásady a vědecké poznatky	104
Lidská ustanovení	104
<i>Pověry a čáry (dohody lidí s démony)</i> [XX,30–XXIV,37]	104
<i>Další užitečná i neužitečná lidská ustanovení</i> [XXV,38–XXVI,40]	112
Co neustanovili lidé (přírodní, matematické, logické zákony) [XXVII,41–XXXVIII,57]	113
Závěr. Jak využít kulturu pohanského světa ve prospěch křesťanství. „Egyptská kořist“ [XXXIX,58–XLII,63]	124

KNIHA 3

Úvod; dvojznačné znaky vlastní [I,1–IV,8]	131
Dvojznačné znaky přenesené	137
Znaky v náboženství Židů, pohanů i křesťanů.	
Duchovní otroctví a duchovní svoboda [V,9–IX,13]	137
Mravní chování a pravda víry. Výsostné hermeneutické kritérium – láska (kdy není řeč Písma obrazná) [X,14–XXIV,34]	141

Jak pracovat s přenesenými znaky	152
Různé vztahy mezi znakem a označovanou věcí [XXV,34–XXVIII,39]	152
Tropy [XXIX,40–41]	155
Tyconiovy zásady pro výklad tropů [XXX,42–XXXVII,55]	157
Závěr [XXXVII,56]	170
KNIHA 4	
Úvod; řečnické umění ve službě pravdy [I,1–IV,6]	171
Moudrost a výmluvnost [V,7–VI,8]	175
Výmluvnost biblických autorů [VI,9–10]	177
Příklady (apoštol Pavel, prorok Amos) [VII,11–21]	178
Jak důležitá je srozumitelnost [VIII,22–XI,26]	186
Výmluvnost křesťanského řečníka, kazatele a učitele [XII,27–XVI,33]	189
Trojí styl: prostý, umírněný, vznešený [XVII,34–XIX,38]	195
Příklady tří stylů (apoštol Pavel, Cyprianus, Ambrož) [XX,39–XXI,50]	199
Vzájemné vztahy mezi prostým, vyváženým a vznešeným stýlem [XXII,5–XXVI,58]	211
Jaký život má vést křesťanský řečník, kazatel, učitel [XXVII,59–XXIX,62]	217
Kazatel Pravdy – mistr Pravdy [XXIX,62–XXX,63]	220
Závěr [XXXI,64]	222
Prameny	223
Literatura	228